

USNESENÍ

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Tomáše Novosada a soudkyň Mgr. Kateřiny Sedlákové a JUDr. Ludmily Petrákové ve věci

žalobce: **M. B.**, narozený dne xxx
bytem xxx
zastoupený advokátem Mgr. Stanislavem Hykyšem
sídlem Sladkovského 2059, 530 02 Pardubice

proti
žalované: **VLTAVA LABE MEDIA a. s.**, IČO 01440578
sídlem U Trezorky 921/2, 158 00 Praha 5
zastoupená advokátkou JUDr. Janou Fráňovou
sídlem Jakubská 670/4, 110 00 Praha 1

o ochranu osobnosti

k odvolání žalobce proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 5 ze dne 3. prosince 2024, č. j. 10 C 262/2024-54,

takto:

I. Rozsudek soudu prvního stupně se ve výroku III **potvrzuje**.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

Odůvodnění:

- Rozsudkem uvedeným v záhlaví tohoto usnesení soud prvního stupně zamítl žalobu, kterou se žalobce po žalované domáhal uveřejnění dodatečného sdělení v navrženém znění na stránkách označených deníků (výrok I), zamítl žalobu, kterou se žalobce na žalované domáhal zaplacení částky 200 000 Kč (výrok II) a žalobci uložil povinnost zaplatit žalované na náhradě nákladů řízení částku 12 342 Kč (výrok III).
- Proti tomuto rozsudku podal žalobce včasné a přípustné odvolání, jímž napadl výrok o nákladech řízení (III). Namítá, že soud prvního stupně nepřihlédl k tomu, že žalovaná po podání žaloby článek ze dne xxx s názvem “xxx.” upravila a veškerá sdělení o policejním šetření z tohoto článku odstranila. Žalovaná tak učinila dne 30. 9. 2024, tedy nepochybně pod tíhou žaloby. Pokud by žalobce žalobu nepodal, článek by nadále ponechala v původní a neaktuální podobě, která žalobce bezdůvodně stavěla do kriminalizujícího světla. S ohledem na to měl soud aplikovat § 150 o. s. ř. Žalobce navrhl, aby odvolací soud změnil rozsudek soudu prvního stupně v napadeném výroku III tak, že žádnému z účastníků nepřizná právo na náhradu nákladů řízení.
- Žalovaná se k odvolání žalobce nevyjádřila.
- Odvolací soud přezkoumal z podnětu podaného odvolání a v mezích jím vytýčených napadený rozsudek soudu prvního stupně podle § 212 a § 212a o. s. ř., aniž k tomu nařizoval jednání (§ 214 odst. 2 písm. e/ o. s. ř.), a dospěl k závěru, že odvolání není důvodné.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. K.

5. Žalobce se svým požadavkem na uveřejnění dodatečného sdělení a náhradu nemajetkové újmy neuspěl a v takovém případě se při rozhodování o nákladech řízení zásadně uplatní pravidlo vyjádřené v § 142 odst. 1 o. s. ř., v souladu s nímž je ten, kdo ve sporu neuspěl, povinen nahradit úspěšnému účastníku veškeré jeho účelně vynaložené náklady řízení. Výjimku z tohoto pravidla představuje moderační právo soudu dle § 150 o. s. ř., dle něhož jsou-li tu důvody zvláštního zřetele hodné, nemusí soud procesně úspěšnému účastníku náhradu nákladů řízení zcela či zčásti přiznat.
6. V posuzovaném případě byl článek, jehož se mělo týkat dodatečné sdělení a jímž mělo být zasaženo do osobnostních práv žalobce, zveřejněn dne xxx. Žalobce o uveřejnění dodatečného sdělení požádal žalovanou dne 7. 3. 2024, nárok na náhradu nemajetkové újmy vůči ní poprvé uplatnil až žalobou ze dne 11. 9. 2024. Žalovaná oba nároky odmítla, nicméně dne 30. 9. 2024 předmětný článek v některých jeho pasážích upravila, což zdůvodnila tím, že v mezidobí pozbyl aktuálnosti. Původní článek vycházel z tehdy aktuálních informací policejního orgánu, který prošetřoval léčitelské praktiky žalobce a pátral po případných svědcích, z toho důvodu byla uveřejněna i žalobcova fotografie a jeho jméno. Tyto části článku se však vzhledem k odložení věci „ad acta“ staly neaktuálními, a žalovaná je proto – ač o to žalobce nežádal – odstranila. To však nic nemění na faktu, že dle nijak nezpochybněných závěrů soudu prvního stupně (zamítavé výroky ve věci samé odvoláním napadeny nebyly) žalovaná původním obsahem článku do osobnostních práv žalobce neoprávněně nezasáhla a ani jeho požadavek na uveřejnění dodatečného sdělení nebyl shledán po právu. Žalobce tak nedůvodně vyvolal soudní spor, v němž nebyl ani částečně úspěšný, v němž ani částečně nevzal žalobu zpět pro chování žalované a v němž žalované vznikly náklady na právní zastoupení. Odvolací soud nevidí žádný zákonný důvod pro odepření náhrady nákladů řízení žalované.
7. Pokud jde o výši přiznané náhrady, proti níž ani žalobce svým odvoláním výslovně nebrojil, soud prvního stupně ji určil správně a v tomto ohledu lze odkázat na odůvodnění napadeného rozsudku (odst. 59 a 60).
8. Ve světle uvedeného odvolací soud rozsudek soudu prvního stupně v napadeném výroku III podle § 219 o. s. ř. jako věcně správný potvrdil.
9. O nákladech odvolacího řízení bylo rozhodnuto dle § 142 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 224 odst. 1 o. s. ř. a contr., neboť procesně úspěšné žalované v odvolacím řízení žádné náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto usnesení **není** dovolání **přípustné**.

Praha 11. března 2025

JUDr. Tomáš Novosad v. r.
předseda senátu